

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 123 (1859)

Svētdien, 1956. g. 14. oktobri

12. gads

Atskaišu vēlēšanu sapulces

Rajonā sākušās partijas pirmorganizāciju atskaišu un vēlēšanu sapulces. Sapulces turpināsies oktobra un novembra mēnešos. Jau pagājušajā nedēļā notika partijas organizāciju sapulces MRS, Veseļības atdzimšanas nodaļas, Rāpkombināta un izglītības darbinieku pirmorganizācijas.

Notikušās sapulces liecina par komunistu aktivitātes pieaugumu. Visu komunistu uzstāšanās debatēs, kā arī pirmorganizāciju sekretāru atskaites liecina par to, ka tie gatavi praktiski lemt un izpildīt PSKP XX kongresa lēmumus. Par to, kādas būtiskas pārmaiņas notikušas pirmorganizāciju dzīvē, raksturīgi izteicās MRS komunisti. Viņi parādīja, ka aktīva un kaujinieciska kļuvusi pati pirmorganizācija, ka tā iekarojusi visplašāko mežstrādnieku popularitāti, ka partijas organizācija uzlabojusi savu vadības darbu, kā saimnieciskās, tā kultūras dzīves celtniecībā.

Parasti mūsu rūpniecības partijas organizācijas savās atskaišu sapulcēs ka galveno savos lēmumos un runās izvirza domu par tehnikas labāku apgušanu, par pašizmaksas samazināšanu, par darba apstākļu uzlabošanu.

Raksturīgi šeit var minēt atkal MRS partijas pirmorganizācijas atskaišu sapulci. Šeit tika pieņemts pavisam īss lēmums, sastāvošs no sešiem īsiem punktiem. Ka pirmorganizācija uzdod konkrēti to un to veikt līdz tādām datumam. Lēmumā nav daudzvārdību un lieku fražu.

Komunisti lletīši kritizēja administrāciju un pirmorganizācijas sekretāru par to, ka viņi nepietiekami cīnās par strādnieku sadzīves jautājumu atrisināšanu, nerūpējās par to, lai kopmītnēs ieviestu kārtību, par kultūras atpūtas organizēšanu mežstrādniekiem pilsētā.

Laukos vēl veicami daudzi rudens darbi. Vēl jānovāc labība, jārok kartupeļi un jānovāc cukurbietes. Laukos atskaišu sapulcēs sāksies tuvakajās dienās. Šeit komunistiem savās sapulcēs vajadzēs ar visu nopietnību analizēt

savu kolchozu saimniecisko darbu, atrast gan iemeslus, kas traucē sekmīgu ražas novākšanu, gan ceļus, kā uzlabot stāvokli. Sevišķu vērību vajadzēs lauku komunistiem pievērst lopkopības jautājumiem, jo tiešām lopkopība rajonā vēl uz zema līmeņa. Izslaukumi rajonā neattiecinājami zemi. Nav pat izpildītas rajona mērogā socialistiskās sacensības saistības ar Ventspils rajona lopkopjiem par 1750 litru piena izslaukumu no katras gov. Neviens nav noslēpums, ka mūsu ganāmpulki vēl nav pietiekami nodrošināti ar vajadzīgo lopbarību, sevišķi tas sakāms par sultīgo barību. Atklāti jāsaka, ka neviens kolchozs vēl nav nodrošinājis savus lopus ar pietiekamu daudzumu sultīgas barības. Lūk, par šiem jautājumiem vajadzēs runāt lauku komunistu atskaišu sapulcēs.

Parasti lauku partijas organizācijas ir maksimālistiskas, un tāpēc viņu iespaids kolchozu dzīvē vēl neliels. Bet katrā kolchozā ir daudz labu cilvēku, kuri ir cienīgi būti partijas rindās. Arī par to vajadzēs parunāt un panākt partijas rindu pieaugšanu uz labāko kolchoznieku rēķina.

Katras pirmorganizācijas darbs atkarīgs no katra komunistu, par cik tas piedalās aktīvi partijas darbā. Ja komunisti atklāti neparādīs kļādas, aktīvi nepiedalīsies jautājumu apspriešanā un necenīsies atrast ceļus kļādu un trūkumu novēršanai, tad arī pirmorganizācija darba uzlabojumu nepanāks. Tāpēc partijas pirmorganizāciju sekretāriem savās atskaitēs ir lietderīgi ziņot, kā katrs komunistu darbojies, kādas bijušas viņu kļādas un panākumi. Tas atdzīvina katru komunistu darbību.

No partijas pirmorganizācijas aktivitātes atkarīga PSKP XX kongresa lēmumu izpilde. Ir uzdevums — pacelt katras pirmorganizācijas atbildības sajūtu par partijas direktīvu izpildīšanu. Jo augstāks būs pirmorganizāciju darba līmenis, jo sekmīgāk tiks atrisināti PSKP XX kongresa izvirzītie saimnieciskie un kultūras dzīves uzdevumi.

RAJONA PILSĒTĀS UN LAUKOS

Kuldīdznieki priekšgalā

Spraiga izvēršanās socialistiskā sacensība starp Tartu (Igaunijas PSR) un Kuldīgas mežrūpsaimniecību. Uz šā gada 1. oktobri rezultāti II pusgada plāna izpildē ir šādi:

	Kuldīgas MRS	Tartu MRS
sagatavošanā (proc.)	48	40
pievešanā (proc.)	55,6	55
izvešanā (proc.)	56,9	56,6

Tikai par nedaudz procentiem rezultāti visos rādītājos labāki ir kuldīdzniekiem. Tas rāda, ka Tartu MRS ir nopietns pretinieks Kuldīgas mežrūpsaimniecībai.

Republikā uz 1. oktobri Kuldīgas mežrūpsaimniecība ir pirmajā vietā, gada plānu tā izpildījusi par 78 procentiem.

G. Akermane

Steidz kartupeļu novākšanu

Labu kartupeļu ražu šogad izaudzējuši lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” kolchoznieki. No katra hektara iegūst 180 centnerus kartupeļu. Abās kompleksās brigādēs pilnā sparā rit kartupeļu novākšana. Kartupeļus izzar ar 4 kartupeļu rokāmāš mašīnām. Centīgi strādā Ernests Kulms, Volodemars Ļuljks, Žanis Selezins,

Jānis Kārklīšs. Gandrīz divas normas kartupeļu lasīšanā izpilda kolchozniece Marija Kunga. Normā paredzēto astoņu kastu vietā viņa pielasa 14. Čaklas kartupeļu lasītājas ir arī kolchoznieces Austrā Šace, Olga Lante, Minna Šeile un daudzas citas. Līdz šim noņemti kartupeļi no 16 hektāriem.

I. Vējans

Mežsaimnieku devums

Gatavojoties Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas 39. gada dienas cienīgai sagaidīšanai, enerģiski strādā Kuldīgas mežsaimniecības plaša pārtīņa ceha kolektīvs. Septembra mēneša plānu tas izpildīja par 110 procentiem, bet III ceturkšņa plānu — par 126 procentiem.

I. Ozola

Augsta cukurbietu raža

Lauksaimniecības arteļa „Proletarietis” laudis šogad cukurbietes audzēja 12 hektaru platībā. Šogad no katra hektara iegūst 15 centnerus biešu vajrāk. Čakli cukurbietes novāc Monika Vilcāpe, Amālija Bušmane, Marija Vilne, Mirdza Štorcha un citas. Pavisam izrautas bietes no 7 hektāriem.

I. Salīņa

PADOMJU DZIMTENĒ

RŪPNĪCAS 60 GADI

Kramatorska. Starokramatorskas Ordžonikidzes vārdā nosauktajai mašīnbūves rūpnīcai pabeigti 60 gadi. Kādreiz nelielo darbnīcu vietā tagad izaudzis liels uzņēmums, apgādāts ar modernu tehniku.

Izauguši labierīkoti dzīvojamie namu kvartāli. Uzņēmumam ir sava kultūras pils, stadions, plašs

parks, medicīniskās iestādes. Katrs uzņēmuma darbinieks strādnieks savienoto darbu rūpnīcā ar mācībām. Šeit darbojas darba jaunatnes vakara vidusskola, Vissavienības neklāties politiskā institūta konsultācijas punkts, mašīnbūves vakara tehnikums.

Savas rūpnīcas jubileju kolektīvs atzīmēja ar deviņu mēnešu plāna pār-

sniegšanu kopprodukcijā un preču produkcijā

LIELS ZELTA TĪRRADNIS

Novosibirskā. Rietumsibīrijas zelta rūpniecības tresta Jegorjevas zeltakrūtē, kas atrodas Salaira kalnu grēdas uzlājumos, atrasts 1723,2 gramus smags zelta tīrradnis. To atradusi zelt-

raču brigade, kurā ietilpst bb. Voljegovs, Pjatiņevs, Počins un Demegevs, rokot izlūkošanas šurta.

Zelta iegūšana Jegorjevā sākusies gandrīz pirms simts gadiem. Šeit bieži atrasti zelta tīrradņi, bet pēdējais ir viens no lielākajiem.

Zeltāči, kas atraduši gandrīz divus kilogramus smago tīrradni, saņēma lielu naudas premiju.

Sverdlovskā. Apavu fabrikā „Uralobuv” nepārtraukti pilnveidojās ražošanas process. Šajā gadā tur darba ierindā stājās jauns cehs, kas ražos 16 dažādu modeļu slēviešu un viriešu apavus. Uzņēmuma kolektīvs sekmīgi izpilda ražošanas plānu.

Uzņēmumā: šūšanas iecirkņa meistars I. Bogins un uzskaitvede G. Petrova pie jaunā modeļu apavu šūšanas konveijera.

Jaroslavas apgabals. Porečskas konservu rūpnīca izlaiž 63 dažādu piena, dārzeņu un gaļas konservus. Uzņēmuma kolektīvs apņēmies šajā gadā dot 20 miljonus 200 tukstošus kārbu konservu. Ir uzstādīta priekšbērniešu speciala vitamīnizētu konservu izgatavošanas līnija.

Uzņēmumā: vitamīnizētu konservu izgatavošanas līnija. Priekšplānā (no labās) strādniece T. Čareva un inženier-technoloģe L. Gontarjuka.

Ukrainas PSR. Hersonas tekstila izstrādājumu kombinātā tiek uzstādīti jauni darba galdi. Austuves fabrikā jau strādā vairāk nekā 1400 aužamās stelles un darba ierindā stājusies jauna mechanizēta audumu apstrādes līnija. No gada sākuma tekstilnieki devuši valstij vairāk nekā pusmiljons metru dažāda auduma vīrs plāna.

Uzņēmumā: jaunā aužamo stieļu līnija austuves cehā. (TASS fotohronika)

Šā gada 17. oktobri pulksten 11 LKP rajona komitejas aktu zālē tiek sasaukta Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes III sasaukuma 12. sesija.

DARBA KĀRTĪBĀ

1. Par socialistiskās likumības ievērošanu Kuldīgas rajonā.

2. Atskaite par III sasaukuma IV sesijas lēmuma izpildi.

Uz sesiju jālerodas ciemu padomju un kolchozu priekšsēdētājiem, rajona uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, arod biedri vietējo komiteju priekšsēdētājiem.

Partijas dzīve

Rūpes par cilvēkiem — pats galvenais

Šinīs dienās kā pirmā rajonā notika MRS partijas pirmorganizācijas atskaites un vēlēšanu sapulce. Pirmorganizācija savās rindās skaita 15 biedrus. Pirmorganizācijas sekretars b. Šulmeistars savā atskaites ziņojumā un komunisti debatēs atzīmēja, ka atskaitē laikā, kas noticis pēc vēsturiskā PSKP XX kongresa, visas pirmorganizācijas darbs un katrs atsevišķs komunistu darbs bija vērsti uz to, lai realizētu grandiozos partijas uzdevumus, lai ātrāk nodrošinātu sestās piecgades pirmā gada labus rezultātus.

Atskaitē laikā notikušas 16 atklātās un slēgtās partijas sapulces, kurās galvenokārt iztirzāti jautājumi, kas saistīti ar ražošanu, ar darba uzlabošanu. Pirmorganizācija vadījusies savā darbā no tā, iesaiņot visplašākās masas, balstīties uz tām. Par to liecina skaitļi. No visām 16 partijas sapulcēm 10 bijušas atklātas, pie tam galvenokārt darba vietās. Pie tam raksturīgi, ka šo sapulču sagatavošanā daļēji piedalījušies bezpartejiskie biedri.

Par to, ka partijas darbs ir bijis šai organizācijai pareizi nostādīts, liecina uzņēmuma ražošanas panākumi. Pēdējos gados Kuldīgas MRS ir viena no pirmajām republikā. Sekmīgi tiek organizēta un izvesta socialistiskā sacensība ar Igaunijas PSR Tartu MRS.

Katram komunistam dots viņam piemērots un pa spēkam izpildāms uzdevums. Politiskajā masu darbā iesaistīti arī MRS komjaunieši. Komunisti nolasījuši daudz vērtīgu referātu. Lielākā daļa no tiem lasīti darbvietās, kā arī kolchozos. Daudzus labus referātus nolasījuši komunisti Osis, Serdjukovs, Šulmeistars un citi.

Daudz darīts šajā uzņēmumā, lai ieviestu ražošanas procesā jaunus darba paņēmienus, kas atvieglotu cilvēka smagos darbus. Šai virzienā iniciatīvu parādījis komunisti Dadzītis Ēdoles meža izstrādāšanas punktā. Uz viņa iniciatīvu tika ieviesta mehānizētā zaru atciršana no stubiem. Komunisti Osis gan kritizēja biedru Dadzīti par to, ka jaunais darba paņmiens nav līdz galam izvests, ka prakse pierādījusi, ka vēl lielāku efektu ražošanā dod paņmiens, ja kokus noved līdz kraušanas vietai un tur tos atbrīvo no zariem. Komunisti Dadzīša jaunais darba paņmiens ieviests ražošanā netikai Ēdoles meža izstrādāšanas punktā, bet administrācija to ieviesusi arī citos meža izstrādāšanas punktos. Jaunievdums devis lielu darba atvieglinājumu un līdzekļu ietaupījumu.

Sapulce noritēja aktīvi. Debatēs piedalījās visi komunisti un galvenā doma, kas kā sarkans pavediens vilkās cauri visu komunistu runām, bija — lielāku vēribu darba darītājiem, meža strādniekiem.

Komunisti Serdjukovs kritizē administrāciju un partijas pirmorganizācijas sekretaru par to, ka nepietiekoši rūpējas vēl par mežu strādnieku sadzīves jautājumu uzlabošanu. Tā Mežvalde, kur pastāv strādnieku kopmītne, nav vajadzīgās kārtības. Trūkst trauku, lai uzvāritu vakaros tējas ūdeni un ir pat bijuši gadījumi, kad vienkārši nav pievesta malka. Kopmītnes vadītājs Īmers nolaidīgi pilda savus pienākumus. Ka par meža strādnieku sadzīves apstākļu uzlabošanu administrācija un partijas pirmorganizācija ar sekretaru Šulmeistaru priekš-

galā nepietiekoši rūpējušies, kritiskas runas teica vairāki komunisti. Par to liecina tādi fakti, ka vairākas strādnieku kopmītnēs nav vēl iespējas kārtīgi vakaros izžāvēt samirkušās drēbes un apavus. Rezultātā ir daudz saslimšanas gadījumi. Tas turpmāk jānovērš.

Komuniste Froļcova runāja par to, ka arī pašā centrā — Kuldīgā nav vēl vajadzīgā kārtība un nav vajadzīgā uzmanība un rūpes par cilvēkiem. Pastāv gan sarkanais stūritis, bet viņa nav nekādas spēles un maz laikrakstu, un parasti sarkanais stūritis pēc darba laika pēc pulksten 6 vakarā ir slēgts. Tāpēc strādniekiem brīvā laikā nav kur kulturali pavadīt savu brīvo laiku.

Par to, ka par kadriem nepietiekoši rūpējas, norādīja vairāki komunisti. MRS kadri papildinās no jauniešiem, kuri demobilizējušies no armijas. Jaunieši ar lielu deģsmi iesaistās darbā, bet pēc zināma laika nostrādāšanas daļa no viņiem atkal aiziet, meklējot citu darbu. Un tas notiek tāpēc, ka viņu sadzīves apstākļiem netiek piegriezta vajadzīgā vēriba.

Debatēs komunisti b. Liepiņš runāja par politiskā masu darba uzlabošanu un norādīja, ka aizvien vēl laikraksti un žurnāli dažās darba vietās tiek piegādāti nekārtīgi, pat vienreiz nedēļā.

Savā atskaitē beigu daļā pirmorganizācijas sekretars deva analīzi par katra komunistu piedalīšanos partijas darbā.

Pirmorganizācija par sekretaru no jauna ievēlēja b. Šulmeistaru un par viņa vietnieci b. Froļcovu.

E. Akmens

Pārskata un vēlēšanu sapulces DOSAAF pirmorganizācijās

No šā gada 1. oktobra līdz 1957. gada 15. janvārim republikā notiek DOSAAF pirmorganizāciju komiteju (priekšsēdētāju) un revīzijas komisiju (revidentu) pārskata un vēlēšanu sapulces. Sarunā ar LTA korespondentu DOSAAF republikaniskās komitejas priekšsēdētājs b. A. Jurevics pastāstīja:

— Sarkankarogotajai Brīvprātīgajai armijai, aviācijas un flotes veicināšanas biedrībai ir liela loma Padomju valsts aizsardzības spēju stiprināšanā. Daudzos DOSAAF pulciņos, komandās un klubos fabriku un rūpniecības strādnieki, lauku darbaļaudis, vidusskolu audzēkņi un studenti apgūst militārās zināšanas un tehniku. Piedaloties šajos pulciņos un komandās, tūkstotiem biedrības biedru, neatraujoties no darba ražošanā, iemācījušies vadīt automašīnas, motociklus, traktorusus, ieguvuši telegrafista specialitāti.

Republikā ir daudz aizsardzības masu darba un sporta entuziastu. Piemēram, Ventspīlī plaši pazīstams kļuvis sabiedriskais instruktors b. Kvjatkovskis. DOSAAF pirmorga-

nizāciju pulciņos viņš sagatavojis vairāk nekā simt telegrafistu. Tukuma rajonā iemantojis pulciņu biedru cieņu sabiedriskais instruktors b. Podkalns. Šogad vien viņš sagatavojis vairāk nekā 70 motociklistu. Zināmus panākumus aizsardzības masu darbā guvušas Talsu, Bauskas un Maltas rajonu DOSAAF organizācijas. Daudzi jaunie kolchoznieki — DOSAAF biedri iemācījušies vadīt traktorusus.

Tāču jāatzīst, ka DOSAAF darbā mūsu republikā ir daudz trūkumu. Sevišķi vāji aizsardzības masu darbs izvērsties laukos. Daudzos kolchozos nav izveidotas pat DOSAAF pirmorganizācijas. Slikti strādā Jaunjelgavas, Alojās, Kārsavas, Kuldīgas un vairāku citu rajonu DOSAAF organizācijas. Šajās organizācijās vēl maz biedru, slikti norit tehnisko kadru sagatavošana, nolaists militāro zināšanu propagandas darbs.

Ar šiem trūkumiem samierināties nevar. Mūsu tautas un Dzimtenes intereses prasa uzlabot biedrības darbu visās jomās. Liela nozīme te būs pārskata un vēlēšanu sapul-

cēm DOSAAF organizācijās. Sapulcēs jāvērtē labāko DOSAAF kolektīvu pieredze, lai nodrošinātu organizatoriskā sporta un aizsardzības masu darba tālāku uzlabošanu. Pārskata un vēlēšanu sapulcēm jāklūst par stimulu biedrības rindu pieaugumam, DOSAAF biedru aktivitātes kāpinājumam.

Aizsardzības masu darbs ir radošs darbs. Panākumi tajā atkarīgi no DOSAAF komiteju un to priekšsēdētāju spējām. Komiteju vadītāji un locekļi, kas neatbilst šim darbam, no tā jāatbrīvo. Katrā uzņēmumā un kolchozā ir daudz demobilizēto karavīru, spējīgu jauniešu. Jācenšas, lai šie laudis, kas pazīst un mīl kara fizikultūras darbu, kam ir organizatoru spējas, tiktu ievēlēti DOSAAF komitejās un revīzijas komisijās.

Mūsu biedrības pirmorganizācijas savu darbu veic partijas organu vadībā, ciešā sadarbībā ar komjaunatnes un arodbiedrību organizācijām. Tāpēc DOSAAF pārskata un vēlēšanu sapulcēs aktīvi jāpiedalās partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijām.

MUMS RAKSTA

Kad vadītājiem trūkst atbildības sajūtas

Kolchozā „Brīvība” šoruden jānovāc kartupeļu 45 hektaru platībā. Ņemot vērā laika apstākļus, tā nav mazā platībā un ar darbu nebūtu ko kavēties. Taču vēl 11. oktobrī kolchozā kartupeļu novākšana nebija uzsākta. Un kā gan lai darbs veiktos, ja nav kas to organizē — priekšsēdētājs b. Alksnis un agronomi b. Ludzenieks jau kopš 9. oktobra Rīgā tirgojas ar āboliem, bet

brigadieru rīkojas tā, kā teikts kādā tautas parunā: „Kad kaķis nav mājās, peles dzīvo pa galdu”. Un tā par kolchoza kartupeļu novākšanu neviens nedomā, bet kartupeļu rokamo mašīnu izmanto atsevišķu kolchoznieku, kā, piemēram, Gulbja personīgo kartupeļu novākšanā. Jāautā b. Alksnim un b. Ludzeniekam, kas atbildēs par zaudējumiem, ja kartupeļi paliks nenovākti? P. Asums

„Aizbildņu” paspārnē

Kolchozā „Komunars” dzīvo Bauera ģimene. Mātiņš un Elza Bauera starp citiem kolchozniekiem izceļas ar to, ka ir varen naski uz piemājas zemes apsaimniekošanu un ganību izmantošanu, bet ir pavisam „darba nespējīgi”, kad iet runa par piedalīšanos kolchoza darbā. Un tā Bauera, gan izmantojot kolchoznieku tiesības, kolchoza darbā šajā gadā nemaz nav piedalījušies. Par arteļa Statutu neievērošanu Elzu un Mātiņu Bauerus kolchoznieku pilnsapulce no arteļa izslēdza. Taču to tikai Mātiņš Bauers, liekas, bija gaidījis. Viņš taisnā ceļā devās uz Kuldīgas MTS, kur viņu direktors b. Meņģis un zonas sekretars b. Megnis saņēma „atplēstam rokām”. Drīz vien bija uzrakstīta pavēle par Mātiņa Bauera pieņemšanu darbā MTS par naktssargu. Tā

kolchoza darba disciplīnas grāvējs un pašlabuma meklētājs atradis siltu patvērumu MTS vadošo darbinieku paspārnē, bet viņa sieva Elza turpina ganīt savus lopus kolchoza ganībās un izlietot ražu, ko ievāca no nelikumīgi izmantotās piemājas zemes.

Jāpiezīmē, ka „sekmes” Bauera nodrošinājušas sekotājus. Nesen no kolchoza patvarīgi aizgāja arteļa biedrs Volde-mars Segliņš. Arī viņš tikpat ātri atradis aizbildniecību dzīvnieku sagādes kantora priekšnieka b. Baško personā un strādā kantorī par traktoristu.

Jāatgādina bb. Meņģim un Baško, ka šāda veida aizbildnība ir pilnīgi nevietā un vienīgi traucē darba disciplīnas nostiprināšanu kolchozos.

A. Liepa

Vai tas nav birokratisms?

Man ir 15 gadu, manai mātei — otrās grupas invalidei — 58 gadi. Vienīgais apgādnieks — brālis atrodas Padomju Armijā. Pagājušā gada septembrī iesniedzu Sociālās nodrošināšanas nodaļā nepieciešamos dokumentus, lai kā apgādnieku zaudējušā saņemtu pensiju. Pēc tam sāku staigāt uz nodaļu, bet nodaļas darbiniece b. Grīna katru reizi atbildēja, ka vēl nekādas neesot nokārtots. Tā nostaigāju ga-

du. Tagad, kad, stājoties spēkā jaunajam pensiju likumam, atkal atgādināju par sevi, b. Grīna atbildēja, ka nekādu manis iesniegtu dokumentu nodaļā nav. Griezos atkal pie nodaļas vadītājas b. Roves un beidzot dokumenti kādā skapī atradās. Tomēr b. Grīna liek man visas izziņas iesniegt no jauna, kaut gan tās jau ir nodaļā. Jāautā, vai šeit rūpes par cilvēku neaizstāj birokratisms? G. Stankeviča

Arī sienas avīzei jābūt

Nevar apstrīdēt to, ka Staļina vārdā nosauktajā kolchozā ir glīti iekārtots kantoris un sarkanais stūritis, ir gan lozungu, plakatu, gan laikrakstu un žurnālu. Tikai kolchoznieki nav apmierināti ar vienu — ka neviens nerūpējas, lai sarkanajā stūrītī būtu interesanta un mērķtiecīga sie-

nas avīze. Pēdējais numurs iznācis jūlijā. Kaut gan pašreiz kolchozā veicami daudzi svarīgi pasākumi, sienas avīze nav, kas par to runātu. Kolchoznieki pamatoti prasa, lai sienas avīze tiktu izdota regulāri.

F. Miske

Svētku sortiments

Rīgas konditorejas fabrikas Oktobra svētkiem izgatavo dažāda sortimenta produkciju. Veikalos nonāks apmēram 150 tūkstoši bērnu dāvanu skaistā celofana iesaiņojumā. Turklāt fabrikas „Laima” kolektīvs gatavo 30 tūkstošus glīti darinātu kārbu ar dražē konfektem. Starp tām draiskie „Kaķēni”, mazajiem labi pazīstamā „Sarkangalvīte” un „Zelta zivtiņa”. Pircēji varēs iegādāties greznas šokolades konfekšu kastītes „Uguns un nakts”, „Rīga”, „Sarkanā magone”. Fabrikas

meistari iepriecinās pircējus ar jauno šokolades izlasi „Laima” un konfektem „Sigulda”, kas pirmoreiz būs dabūjamās veikalos.

Fabrika „Uzvara” izgatavos 50 tūkstošus bērnu dāvanas ar zīmējumiem greznos spaiņos. Meistars b. Hercenbergs gatavo daudz pieprasītās karameles „Dārgakmeņi” un „Atlasa spilventiņi”. Karameles būs iesaiņotas kārbās „Sakta”, „Mūsu draugi”, uz tām būs Leningradas un Rīgas ska-

Pārskats

par olu ieguvu rajona kolchozos laikā no 1955. gada 1. oktobra līdz 1956. gada 1. oktobrim.

Kolchozi	Uz 100 ha graudaugu (gab.)	No vienas dz. jēlvas (gab.)
Stalīna v. n.	9878	168
«Uzvaras karogs»	9336	102
Molotova v. n.	8792	90
«Brīvība»	8600	80
«Traktorists»	7475	97
«Sarkanā zvaigzne»	6963	76
«Latvijas strēlnieks»	6817	78
«Socialisma ceļš»	6644	81
«Graudis»	6256	89
Kārļa Marksa v. n.	6013	72
«Cīņa»	5896	46
Micurina v. n.	5591	103
Leņina v. n.	4657	55
Raiņa v. n.	4555	77
«Boļševiks»	4274	67
«Jaunā gvarde»	3347	55
Lisenko v. n.	3552	25
«Imanta»	3358	48
«Uzvara»	2946	62
«Brīvais ceļš»	2890	59
«Kopdarbība»	1903	37
«Padomju Latvija»	1785	23
«Abava»	1650	36
«Proletarietis»	740	11
Ždanova v. n.	700	15
«Sarkanais karogs»	635	44
«Aktivists»	100	15
«Komunars»	7	1

Kā uz 100 hektariem graudaugu, tā arī vidēji no vienas vistas labākos rezultātus olu ieguvē uzrāda Kabiles MTS zonas kolchozi. Ja Kabiles MTS zonas kolchozos no vienas vistas vidēji iegūts 85 olas, tad Kuldīgas MTS zonas kolchozos tikai 55 olas. Salīdzinot ar pagājušo gadu, Kabiles MTS zonas kolchozos vidēji no vienas vistas iegūts par 20 olām vairāk. Strauji olu ieguve kāpināta kolchozā «Brīvība». Pagājušajā gadā šeit no vienas vistas ieguva tikai 46 olas, bet šogad — 82. Vairāk nekā divkārtotā arī olu ieguve uz 100 hektariem graudaugu. Tas galvenokārt ir putnkopes b. Raģes nopelns, kura pie tādiem pat turēšanas apstākļiem kā iepriekšējā gadā pratusi panākt strauju vistu dējības palielināšanos. Ievērojami olu ieguve palielinājusies kolchozā «Uzvaras karogs».

Kuldīgas MTS zonā labākos rezultātus olu ieguvē uz 100 hektariem graudaugu uzrāda kolchozi «Traktorists», Molotova vārdā nosauktais, «Sarkanā zvaigzne», kas krietni pārsnieguši socialistiskās sacensības saistības ar Ventspils rajonu par 6200 olu ieguvu uz 100 hektariem graudaugu. Šajos kolchozos panākumus nodrošinājušas labas mitnes, pilnvērtīga barība un rūpīgs putnkopju darbs. Arī Micurina vārdā nosauktā kolchoza valde un putnkope b. Kārļa diendienā rūpējas par putnkopības attīstību un vistu dējības palielināšanu.

Tāču visumā putnkopībā mūsu rajonā ļoti daudz trūkumu. Uz 100 hektariem graudaugu esam ieguvuši tikai 4377 olas, kas ir mazāk nekā saistības paredzēts. Kāpēc tas? Galvenokārt tāpēc, ka daļa rajona kolchozu nerūpējas par putnkopības attīstību, nobīdot šo nozari pēdējā vietā. Tā tas ir kolchozos «Proletarietis», Ždanova vārdā nosauktajā, «Aktivists», «Sarkanais karogs», Leņina vārdā nosauktajā un citos.

Kolchozā «Proletarietis» ir laba kūts, arī izsniegtās barības devas apmierina, bet ne valde, ne fermas pārziņe nekontrolē putnkopes darbu. Kabiles MTS zonā aizvadītajā gadā dējējvistu skaits samazinājies par 2300. Leņina vārdā nosauktajā kolchozā šogad neiegādājās cāļus, kaut gan tur ir tikai 300 vistas.

Putnkopība nav mazāk ienesīga saimniecības nozare kā citas, tikai tai jāvelti vajadzīgā uzmanība. Lai šajā lopkopības gadā putnkopības attīstību uzlabotu, ikvienā kolchozā jānodrošina piemērotas mitnes, vajadzīgā barība, putnu kopšana jāuztic cilvēkiem, kas strādā apzinīgi un godīgi.

Novērst trūkumus lauksaimniecības specialistu darbā

To atbildīgo uzdevumu izpilde, kādi uzticēti lauksaimniecības specialistiem, prasa, lai viņi nopietni iedziļinātos visos kolchozu dzīves jautājumos, neatlaidīgi pielietotu savas zināšanas praktiskajā darbā. Vairums mūsu rajona lauksaimniecības specialistu arī strādā neatlaidīgi, ar savām zināšanām un iniciatīvu sekmējot kolektīvo saimniecību augšupeju. Tas sakāms par agronomiem b. Lāci un Dravnieku kolchozos «Uzvaras karogs» un «Imanta» un citiem.

Bet diemžēl mums vēl ir specialistu, kas savus uzdevumus pilda nolaidīgi, neiedziļinājas kolchozu darbā un pat stāda personīgo labumu augstāk par kolchoza interesēm. Šeit konkrēti jārunā par kolchozu «Aktivists» agronomu b. Vitiņu, «Socialisma ceļš» agronomu b. Pleišu un Stalīna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa agronomu b. Kalniņu.

Sākoties ražas novākšanai, b. Vitiņš nozīmēja kombainu piemājas zemē iesēto miežu novākšanai. Maz b. Vitiņu interesē graudaugu ražu celšana, to liecina tas, ka viņa nolaidības dēļ tika iesēts 300 centneru nekondicionēta ziemāju sēkla. Ja pēc valsts standarta pieļauts tikai 100 nezāļu sēklu uz kilogramu graudaugu, tad, kā noskaidrojās sēklu pārbaudes laboratorijā, iesētā ziemāju sēklā to bija 519. Vēl pavisam rīkojās kolchoza «Socialisma ceļš» agronome b. Pleiša, kas pieļāva, ka tika iesēta ziemāju sēkla, kur uz kilogramu bija 1059 nezāļu sēklas. Pie kam iesētā sēkla netika kodināta.

Tikpat nolaidīgi rīkojās Stalīna vārdā nosauktā kolchoza

agronome b. Kalniņa. Arī b. Kalniņai nerūp, lai kolchozs nākošajā gadā iegūtu augstu ziemāju ražu, jo citādi nevar izskaidrot to, ka viņa pieļāva izsēt nepārbaudītu sēklu. Sēklu paraugus ar novēloto nosūtīja sēklu kontroles un pārbaudes laboratorijai.

Vāji minētie specialisti kontrolē traktoristu darbu un pieļauj agrotehnisko noteikumu neievērošanu. Tā, piemēram, kolchozā «Aktivists» lielāka plātība nav aprasta vajadzīgā dziļumā, kas var nelabvēlīgi ietekmēt nākamā gada ražas, vai arī pārārot prasi lieku darba patēriņu.

Savus pienākumus pavisam veic kolchoza «Boļševiks» zootehniķe b. Kazāka un kolchoza «Aktivists» zootehniķis b. Jankovskis. Šie specialisti regulāri nesniedz ziņas par izslaukumiem MTS, jo pašiem bieži nav skaidrs, kādi ir izslaukumi kolchozos. Vairāk kā līdz šim lauksaimniecības specialistu darbs jākontrolē MTS galvenajiem agronomiem un kolchozu valžu priekšsēdētājiem. Kuldīgas MTS galvenais agronoms b. Bullis ziemāju sējas laikā vairākas reizes bija kolchozā «Socialisma ceļš». Tur atrodies, viņš interesējas tikai par ziemāju sējas plāna izpildi, bet sēklas kvalitāti pilnīgi aizmirsis.

Agrotehnisko noteikumu ievērošanu kolchozos pilnīgi no redzes loka izlaidušas ciemu padomes. Tas nav pareizi. Ja Abavas, Rendas un Imantas ciemu padomju izpildu komiteju deputāti būtu parādījuši lielāku aktivitāti, stingrāk sekojuši ziemāju sējai, šādu trūkumu nebūtu.

F. Jaunbelzējs,
Kuldīgas rajona izpildu komitejas sekretārs

Lauku veikalā

Pulkstenis rādīja tikai septiņus stundus, bet Kabiles ciema veikala logā spīdēja gaisma. — Redziet, mūsu veikals jau pamodies un sakārto jaunatvestās preces, — sauka kabilnieki.

Un, lūk, veikals b. Ruštāns atslēdzis durvis un līdz ar pirmiem pircējiem ieejam veikalā. Tā kā bijam nesenie griezušies vēl dažos lauku veikalos, tad šeit daudz kas mūs pārsteidza.

Uz letes vairāku nokrāsu un šķirņu vilnas audumi. To izvēle liekas pat lielāka nekā Kuldīgā. Plauktos ir bagātāka arī citu audumu izvēle. Vienmēr apmierināts no veikala iznāk kolchoznieces, jo veikals veido par viņām ir parūpējies, lai netrūktu ne trauku, ne tualetes piederumu un citas pieprasītās preces. — Lai visus apmierinātu, darba netrūkst, — saka b. Ruštāns. Un viņš pastāsta, ka vilnas audumus pircējiem pietiekošā izvēlē no Kuldīgas pilsētas patērētāju biedrības noliktavām nepiešķir, tādēļ bija jānodibina kontakts ar Kandavas rajona rūpniecības kombinātu. Pašreiz noturienes veikals saņem vairāk nekā 5 dažādu musturu un nokrāsu vilnas audumus. Lai papildinātu rūpniecības un pārtikas preču krājumus, veikals veido jau vairākas reizes mērojis ceļu uz Ventspili, bet no Saldus rajona rūpniecības kombināta veikala plaukti tiek papildināti ar gataviem apģērbiem.

Tāču viss minētais ir tikai daļa no lauku veikalei veicama darba. Līdztekus preču sagādei un pārdošanai, lielu palīdzību viņš sniedz arī sagādes organizācijām. Ik dienas apkārtnē lauksaimniecības arteļu kolchoznieki veikalā pārdod simtiem olu un tūkstošiem kilogramu ābolu, ogu un citus lauksaimniecības ražojumus.

E. Pabērzs

Piezīmes par ārpolitiskiem jautājumiem

Briesmu signāls

Septembra pēdējās dienās Disendorfā (Rietumvācijā) notika bijušās Romiešu afrikāņu korpusa dalībnieku salidojums. Laidkrasti ziņo, ka tas bijis viens no lielākajiem pēckara salidojumiem un kurā Romiešu karotāji kopā ar angļu karotājiem dziedājuši gājiena dziesmu «Lili Marleen».

Rikotie kopējie vakari neaprobežojas vienīgi ar dziedāšanu vien, salidojumam bija arī sava politiskā puse. Salidojumā piedalījās Romiešu armijas bijušais štāba priekšnieks ģenerālis Kurts Vestfals, tagadējais federālās valdības iekšlietu ministrs Šreders, bijušie hitleriskie feldmaršali Milchs un Kesselrings. Savās kareivīgās runās tie slavēja Romiešu un viņa karaspēku «varoņu gājienus». Ministrs Šreders paziņoja, ka bonnas valdība «nepieļaus apmēlot» hitleriskās armijas vadītājus un atcīnāja stiprināt «frontes draudzību». Arī angļu Reinas armijas ģenerālis Ričards Heils pagodināja salidojumu ar savu klātbūtni. Apsteidzams Romiešu korpusa locekļus, novēlēja tiem «visiespējamākos panākumus».

Bijušo hitlerisko armiju vadīdņu salidojums Disendorfā iz-

saucis Rietumvācijas remilitarizāciju pretniekos lietu saistumu. Salidojuma laikā uz prezidiju tika mestas divas gāzu bumbas, kuras gan traucēja valdību idili, bet neapslāpēja dalībnieku kareivīgo noskaņojumu.

Pašreiz, kad bonnas vara atklāti prasa «bundesvera» apbruņošanu ar atomieročiem, kad tā priekšgalā nostājas bijušie esesiešu armijas oficiāri, bijušie hitlerisko armiju vadītāji, salidojums Disendorfā izraisa satraukuma signālus visos, kam dārgs pasaules miers.

Jpatnēja draudzība

Augusta mēneša numurā Japānas žurnāls «Dzenei» ievietojis amerikāņu okupētās Okinavas salas karti. Kartē uzrādīti daudzu kara objektu punkti: Amerikas armijas štābs, gaisa un jūras kara bāzes, atomartilērijas pozīcijas, poligoni un tā tālāk. Kartē atzīmēta ne tikai teritorija, ko aizņem amerikāņu armijas, bet arī tā, kura vēl rekoizējama. Komentāru žurnāls norāda, ka 1955. g. Okinavas salas un apkārtnē 50 salu teritorijas 25,3 procenti bija okupēti. No 72 tūkstošiem zemiņu sētām konfiscētas bija 50 tūkstoš sēti.

Rekoizija notiek ar spaidu metodēm. Ja iedzīvotāji pretojas, tiek pielietoti ieroči. Mājas ar

buldozeru palīdzību tiek iznīcinātas. 12 tūkstošiem zemnieku ģimenes palikušas pilnīgi bez iedzīvotājiem, spēstas meklēt sev jaunu apmetšanās vietu.

Lai salauztu iedzīvotāju pretestību, amerikāņi arestējuši Tautas partijas un arodbiedrības vadītājus. Bet iedzīvotāji turpina vīrišķīgi cīnīties par salas atbrīvošanu no okupācijas.

Kas spēj Savienotās Valstis ar visiem spēkiem turēties pie Okinavas salas? Atbildēdams uz šo jautājumu, žurnāls «Dzenei» min augstāko amerikāņu kara spēku komandieri izteicienu: «Ja amerikāņu armijai vajadzēs evakuēties no Japānas, bet mūsu rokās būs Okinava, varēsim mūžīgi Japānai draudēt ar okupāciju». Lūk, kur suns aprakts. Apliecinādami japāņu tautai par savām draudzīgām jūtām, ASV tai pašā laikā gatavo jaunus Japānas okupācijas planus. Neko teikt — savāda draudzība.

Zelta Krasta neatkarība

Londonā pasludināts, ka sākot ar 1957. gada 6. martu Anglijas kolonija Zelta Krasts kļūs neatkarīga valsts Britu impērijas nāciju valsts rāmjos. Jaunai neatkarīgai valstij tiks atjaunots tās senais nosaukums Ha-

na, ar tādu nosaukumu šīs zemes iedzīvotāji pazīstami pirms Eiropas kolonizatoru ierašanās Zelta Krastā.

Tādējādi no kolonialisma sistēmas tikai šīnē gadā vien Afrikā atkritušas Sudāna, Tunisija un Maroka. Atbrīvošanas kustības vilnis pievīrējies līdz Melnai Afrikai. Hana būs pirmā neģeru patstāvīgā valsts, kura pirmā atdalījusies no rietumvalstu koloniju milzu masiā. Nav ne mazāko šaubu, ka Zelta Krasta piemēram sekos arī pārējās Afrikas tautas.

Dažas angļu aprindas apgalvo, ka Zelta Krasta neatkarība tikusi jau sen «plānota» Londonā, it kā angļu ārējās politikas mērķis aizvien bijis palīdzēt kolonijām iegūt patstāvību.

Patiesībā tas ir pavisam citādi. Jau vairākus gadus atpakaļ šeit noorganizējās Tautas partija, kura prasa pēc patstāvības. Soli pa soli tautas atbrīvošanās kustība panākusi angļu varas plekāpšanos: nodibināta vietējā vara ar Tautas partijas līderi ārsta Nkrumu priekšgalā, izveidēta Likumdošanas sapulce, kura vienbalsīgi izteikusies par neatkarību.

Tādos apstākļos, neatkarīgi no Anglijas mērķiem Afrikā, nespēja pretoties visas tautas prasībām.

Tenesijas „glezna”

Pagājušajā gadā rietumu valstu kino apceļoja filma «Grieķnieces nožēlošana». Starp citu filmā bija tāda epizode: modes mākslinieks „glezno” gleznu tādējādi, ka mākslinieks ar visu halatu sežas uz krāsas paletes un pēc tam uz audekla un palikušais gospiedums ir mākslas „sedeors”, kuru ar sajāsmu apbrīno šī laika „mākslas” cīnītāji.

Šī apkaunojošā satīra par tā sauktās „abstraktās mākslas” cīnītājiem nav izdoma, bet īstenība. Par to liecina nesen Amerikas Tenesijas štata rīkotā gleznu izstāde, kurā pirmo godalgu piešķir Čārlsam Fontenejam. Fontenejs pa jokam izstādē nosūtījis drēbes gabalu, kuru tas vairākus mēnešus izlietoja, lai noslaucītu no otām atlikušo krāsu.

Apjukais Fontenejs par savu „gleznu” nedzirdētiem panākumiem atklāti pastāstīja, ka radusies viņa „glezna”. Bet tas „abstraktās mākslas” cīnītājus Tenesijā nebūt neuztrauca. Kā ziņo «Associated Press» aģentūra, „abstraktās mākslas” cīnītāji arvien vēl turpina netīro lupatu gabalu apbrīnot par mākslas „sedeoru”.

Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas 1956. gada 10. oktobra

L Ē M U M S № 230

Par atbildību par sabiedriskās kārtības pārkāpšanu Kuldīgas rajonā

Pamatojoties uz Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1950. gada 9. janvāra dekretu „Par kārtību, kādā vietējām darbaļaužu deputātu Padomēm jāpieņem lēmumi, kas paredz par to pārkāpšanu uzlikt sodus administratīvā kārtā”, Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja nolemj:

1. Noteikt administratīvu atbildību par sabiedriskās kārtības pārkāpšanu, jo par to nav noteikta kriminālatbildība:
 - a) par atrašanos ierēibušā stāvoklī rajona kultūras namā, ciemu un kolchozu klubos, kinoteātrī, autobusos, uz ielām, parkos, skveros, veikalos, bufetēs, restoranos un citās sabiedriskās vietās;
 - b) par alkoholisku dzērienu lietošanu tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos, kur ar tiem netirgojas un lietošana uz vietas nav atļauta, kā arī citās tam neparedzētās vietās;
 - c) par rupju (necenzuras) vārdu lietošanu;
 - d) par spļaušanu šim nolūkam neparedzētās vietās;
 - e) par pilsoņu aizskaršanu un draudiem, par palaidnībām (kliečiem, svīpniekiem), ziņošanu un tam līdzīgi;
 - f) par smēķēšanu vietās, kur tas aizliegts;
 - g) par apstādījumu un puķu postīšanu, ielu un pagalmu piemērošanu ar papirosu galiem, papīriem, ēdienu at-

liekām un citiem atkritumiem; h) par tirdzniecību no rokas un ratiņiem šim nolūkam neparedzētās vietās, čeku un biļešu tālāk pārdošanu;

i) par trokšņošanu, spēli uz muzikas instrumentiem, deļām, dziedāšanu pēc plkst. 23.00 naktī un līdz 8.00 no rīta komunālos dzīvokļos, kopmītnēs un uz ielas;

j) par radiolu, patafonu un skaļruņu lietošanu, ja logi ir atvērti;

k) par nepiederošu personu uzturēšanos nakts laikā gultu tipa kopmītnēs.

2. Noteikt amatpersonu (rajona kultūras nama un kino teātra direktoru, ciemu un kolchozu klubu, ēdnīcu, bufēšu vadītāju u. c.) administratīvu atbildību par sabiedriskās kārtības traucējumu nenovēršanu tiem pakļautajās iestādēs un uzņēmumos, proti:

a) par ierēibušu pilsoņu ielaišanu rajona kultūras namā, ciemu un kolchozu klubos, veikalos, ēdnīcās u. c. sabiedriskās vietās;

b) par alkoholisku dzērienu pārdošanu ierēibušām personām, kā arī pārdošanu lietošanai uz vietas, kur tāda tirdzniecība ir aizliegta, par alkoholisku dzērienu, tabakas izstrādājumu un sērkočiņu pārdošanu bērniem un pusaudžiem līdz 16 gadiem.

c) par attiecīgu soļu nesēšanu pret personām, kas lieto alkoholiskus dzērienus

vietās, kur tirdzniecība un lietošana ir aizliegta un pret tiem, kas lieto rupjus (necenzuras) vārdus.

3. Noteikt, ka personas, kas pārkāpj sabiedrisko kārtību, kā arī amatpersonas, administratīvā komisija pie rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas soda ar brīdinājumu vai naudas sodu līdz 100 rubļiem.

Visos gadījumos, kad sabiedriskās kārtības pārkāpējs tiek saukts pie administratīvas atbildības, ziņot tā darba vietā sabiedriskajam organizācijām.

Atļaut Kuldīgas rajona milicijas orgāniem uz vietas uzlikt naudas sodu līdz 5 rubļiem. Ja sodu atsakās samaksāt, to piedzen administratīvā kārtā pārkāpēja darba vietā.

Par bērnu palaidnībām un huliganismu uz ielas atļaut milicijas orgāniem sodīt bērnu vecākus līdz 200 rubļiem.

4. Šis lēmums stājas spēkā 15 dienas pēc publicēšanas laikrakstā „Padomju Kuldīga” un ir spēkā uz divi gadiem Kuldīgas rajona teritorijā.

5. Kontroli par šī lēmuma izpildīšanu uzlikt Kuldīgas rajona milicijas daļai.

P. Liepa,
Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu
Padomes izpildu komitejas
priekšsēdētājs

F. Jaunbelzējs,
Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu
Padomes izpildu komitejas sekretārs

SPORTS

Kuldīgas vieglatletu starts Rīgā

Šinīs dienās no Rīgas atgriezās BASB „Daugava” Kuldīgas pilsētas padomes vieglatletu izlases komanda, kura piedalījās BASB „Daugava” Centralās Padomes komandu individualajās meistarsacīkstēs vieglatlētikā. Komandas sastāvā bija pieci vīrieši (J. Mežaks, J. Jirgensons, L. Trumšiņš, E. Vītols un J. Rundāns) un divas sievietes (L. Turakova un N. Roce).

Neraugoties uz sliktajiem laika apstākļiem, izmirkušo skrejceļu, lēkšanas un mešanas sektoriem, mūsu vieglatletu uzrādīja samērā labus rezultātus, labojot sešus rajona rekordus.

Teicami cīnījās J. Rundāns, kurš 5000 m distanci veica 16 minūtēs 29,8 sek., labojot sev piederošo rajona rekordu par pus minūti. Jaunu rajona rekordu 800 m distancē — 2 min. 8,2 sek. uzstādīja E. Vītols. J. Jirgensons 400 m veica 55,6 sek. (rajona rekords). J. Mežaks laboja rajona rekordu 200 m skrējienā; viņa laiks 24,3 sek., L. Trumšiņš trīsotlēcšanā uzrādīja rezultātu 12,13 m (jauns rajona rekords).

4 x 100 m stafetes skrējienā Kuldīgas izlase (J. Jirgensons, E. Vītols, L. Trumšiņš un J. Mežaks) ar jaunu rajona rekordu — 48,6 sek. izcīnīja trešo vietu.

Bez jau minētajiem, vēl labus rezultātus uzrādīja J. Me-

žaks 100 m skrējienā — 12,0 sek., līdz ar to iekļūstot pusfinālā, kur gan viņa rezultāts bija sliktāks. J. Jirgensons uzrādīja trešai sporta klasei atbilstošus rezultātus 100 m un 200 m skrējienos. L. Trumšiņš pārvarēja 1,65 m augstumā novietotu laktiņu un aizlēca tālumā 6,01 m.

Daudz vājāk par mūsu vieglatletiem — vīriešiem startēja sievietes.

Vienīgi L. Turakovai augstlēkšanā, uzrādot rezultātu 1,35 m, izdevās iegūt komandai ieskaiti.

Komandu vērtējumā, vērtējot pēc daudzciņu tabulām, ieskaitīja katras komandas desmit labākos vīriešu un 5 sieviešu rezultātus ne zemākus par trešo sporta klasi. Pirmās trīs sacensību dienās mūsu komanda guva deviņas ieskaites — 8 vīriešu un 1 sieviešu. Pēdējā — ceturtajā sacīkšu dienā vajadzēja notikt 1500 m skrējienam, kārtslēkšanai, vesera mešanai un lodes grūšanai.

Tomēr, sakarā ar nepārtrauktajām lietām gāzēm, stadiona skrejceļš un sektori kļuva nelietojami un ceturtajā dienā sacensības nenotika. Līdz ar to komandu vērtējumā uzvarētāji palika nenoskaidroti.

Mūsu komandai 13 pilsētu padomju vidū bija izredzes ierindoties 5.—6. vietā.

L. Arājs

Kino

«Meiņas linus iesējušas»

Šā gada 15. un 16. oktobrī kinoteātrī „Komjauniešis” demonstrēs mākslas filmu „Meiņas linus iesējušas”.

Filma stāsta par lauksaimniecības darba rūķiem. Tā varoņi vienkārti padomju cilvēki, baltkrievu kolchoznieki, mehanizatori, jaunieši, ko aizrauj novatorisma idejas.

Vissavienības lauksaimniecības izstādē jaunajai kolchozniecībai Nadeikai piešķirta medaļa par augstu linu ražu. Balvu saņemot, viņa apsoliļusies divkārtot ražu. Satraukuma pilna, Nadeika brauc mājup. Kā izdosies turēt vārdu? Vai kolchoznieki viņu atbalstīs?

Kolchoza priekšsēdētāja dēls — mežsargs Janka jau sen izlēmis, ka Nadeika ir viņa līgava. Viņš ir izbrīnā, kad uzzina, ka Nadeika nav domājusi viņu precēt.

Lai atriebtos Nadeikai, Janka nolemj doties uz neskatītajām zemēm. Taču māte neatlaiž dēlu, jo tāds lēmums radies aizvainojuma dēļ.

Biedri lasītāji!

Sākot ar 1. oktobri, atklāta parakstīšanās uz visiem centraliem un republikāniskiem laikrakstiem 1957. gadam.

Nenokavējiet abonementa atjaunošanu arī sava rajona laikrakstam.

«PADOMJU KULDĪGA»

Redaktora v. E. Adamsons

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(23. turpinājums)

Jau uzprāvis dūšu, velniņi galvā sākuši dancot, kāda žagata uzalcinājusi pārnakšņot, uzgriezti cekuļi, uzspodrina zābakus — kāda viņam dāļa par govīm?...

— Kādēļ, meltenes, pārstājat slaukt? Trauku nepietiek? — pamīrkšķinājis Dolgušinam, Volodja jautāja.

— Kannas trīs vēl vajag... — Bet kur tad vakar salējāt? Pletika trauku?

— Kaut kā iztikām... — Ar ko tādu barojos tad padēlējāt govīs, ka šodien piena vairāk?

— Barojos? Paskaties, lūk, kas tur slēsl! Ar to arī barojām. Kviesu salmiem.

— Un valrāk neko nedeīvāt? — Skābarību vēl drusku devām. Katru dienu dodam. Slēnu devām. Rau, skaties, kādu. Vēl no rudens sasuta plāvā, ūdenī. Govīs neēd.

— No kā tad piena radās vairāk? — Slaučējas drūmi klusēja.

— Varbūt jūsu govīs no priekšniecības izbijās? Bet no izbijā vai citas kādas klizmas govis piena dod mazāk.

Volodja pagriezās pret direktoru.

— Aptverat, kas par lietū, Christofor Dapillē? Vakār viņam trauku pietika, bet šodien, kad mēs esam klāt, nepietiek. Tātad vai nu melzslauca, vai arī tieši zemē.

Slaučēja, kuru sauca par Pašu, pārlaida draudzenēm dusmīgu skatienu.

— Ko tad jūs, meiņas, klusējat? Tā arī sakiet, taisnību pasakiet:

neizslaucām. Taisnība, tā bija. Bet vai tad mēs vainīgas?...

— Kur tad viņu likti, ja reiz trauku nepietiek? — slaučējas sāka trokšņot. — Stērbelēs vai?

— Būtu zābakos salējušas, bet zābakus arī mums nedod. Lūk, ar ko te brienam pa neturimlemi! — kāda slaučēja pastiepa kāju nošķiebtā caurā veltenī, no kura purgala rēgojās lupatas un salmi.

— Kā mūsu velkālā atveda gumijas zābakus, tā tos uzreiz izķera vīrieši — mednieki un zvejnieki, bet mums kā nav, tā nav! — Cik pagājušo gadu kolchozam šito kannu nebija! Diešs viņu zin — sadauzīja visas vai nozaga?

— Jau pašam priekšsēdētājam ziņojām par traukiem — tas arī neko nedarī!

— Un vedējs mums arī tāds ar principu: cik uz vienu reizi var paņemt, tik ir, otru reizi nebrauks.

— Kā tad sauc jūsu pārzini?

— Dolgušins jautāja.

— Bezfamīljijs.

— Kā?

— Viņam tāds uzvārds — Bezfamīljijs. Bet parasti saucam par Balodīti. Viņam paruna aiz katra vārda: „Jūs, mani balodīši...”

Bet rau, kur nāk pats.

Kūtij lēnā, līganā gaitā, uzgriezams krāspās rūsganās ūsas, tuvojas virletis ap gadu četrdesmit pieci, galifē bikšes, melnā satina vatētā vāzī un ausainā cepurē. Chromādas zābaki patiešām bija spodri notīrīti un viss viņa izskats — pilnīgā, vienmēr labi padēdus cilvēka figura, apaļā, sātā, mazliet bakurētainā seja — runā-

ja par to, ka cilvēks labi izgulējis, paspējis, droši vien, jau pabrokastot un vispār apmierināts ar dzīvi.

„Kolchoza alfonss Charitons Balodīts”, Dolgušins pie sevis atzīmēja.

Aptāļļos metrus desmit no kūts. Bezfamīljijs pārlaida saimnieka skatu šķām, pagalmam un skajā balsi uzkliedza:

— Ei, meiņas, balodīši, ko tad jūs darāt? Cik reizi neesmu norādījis? Maņķal! Kur tu met bariņas palekas, kad tevi nelaime, — un aprāvās, leraudzījās aiz kēts stūra pazīstamo Nadeidīniskas MTS direktora „gaziku”.

Iemetis ātru skatienu pa atvērtajām durvīm patumsajā kūts iekšienē un pamanījis tur sapulcējušos slaučējus vidū divus vīriešu stāvus, izņēma rokas no kabatām, izstiepās un plegāja ple Dolgušina gandrīz militārā solī.

— Sveiki, biedri! direktori! — viņš lepūta Dolgušinam sejā viņa smaku. — Atbraucāt mūs apciemot. Naktī pavadījāt kolchozā vai tieši no mājām! No mājām? Agritēm, agritēm ceļaties!

— Kas agri ceļas, to dievs mīl, — Dolgušins izšāva rezervi no savām lauksaimnieciskajām parunām.

— Biedrs direktora atbrauca par mūsu darbu papriecāties, bet mums neveiksme — trauku nepietiek. Pārstājam slaukt, — telca vecākā slaučēja. — Kur lai lejam plenu?

Neslauktās govīs nemierīgi mīdījās savās vietās, idēja, slaučējas nikni caur pieri meta skatus fermas pārzini.

(Turpinājums sekos)